

Soveraadsforhandling.

Fortællelse af
„Niels, Pier aa Welle“ og „Saas gif a te!“
af
H. Christensen,
Køber i Svingsbjerg.

(Først ville vi høre noget af en Samtale i Dets Hjem. — Det er en Dag Befug af Niels, som det forudbragtes at Læreren kender fra de to Smaabørn: Niels, Pier aa Welle og „Saas gif a te!“ Efter at Niels er bleven budt velkommen baade af Ele og dennes Søster, og der er bleven talt om flere forskellige Ting, som ikke har stor Interesse for os, begynder den Del af Samtalen, vi ville høre.)

Niels. Saa vil a no snst da te Lyf ma di nøy Besfiling som Soveraadsmedlem.
Wolle. Ja, det sta du ha, Niels! — A a no hells et sa møy glaa ve den Besfiling, saa de vil vis et blyv nem saa ma aa forhold ma ret øve saa di manne Ting, da vil blyv forhandelt. Vi haar hat Nød 4 Gaang, huer a haa wot mej, aa der haa wot flie Ting te Behandling, som a haa fit and'led'es e paa end di and'er; men a haa et saa ret møy endno. Herættier maa a jo bejer te aa sej mi Mjening.

Niels. Ja, a ta godt faasto, de vil et blyv nem saa da aa forhold da ret; men do ve jo, te Guds Bøn a glaa ve, do a kommen i Soveraadet, aa di be'er aasse saa da Welle. Ja, de ved a, aa de er aasse en Stryk saa ma. Ma Guds Hjælp saa gaar e aasse not; men da ma pass'es e paa, for hells san e nem fle, en ta ti', huer en stu taal, aa taal, huer en stu ti'.

Niels. Godan a no di and'er Soveraadsmedlemmer; a da no ingen aa dem paa Lhvets Si?
Wolle. Saadit a tend'er dem, saa a der ingen, der a hiel mej; men der a jen, der a denlig find'er, aa a haat aasse nøy Tanter om, te han a vatt; di and'er a mied eller mind'er Mueritand'ere. Ja, der a endaa'se jen aa dem, der a saa stækt en Haad'er aa di Ting, te han lig frem vil spot'.

Niels. Na do no mært, di vil haan' da saa di Trost Sthld?
Wolle. Ja, de haat a mært flie Gaang, ifær nær u haa saa nøy, der hentyd'e te aa si Sagen fra Troens Standpunkt, saa haa Spotterten strags wot færdig te aa gi ma Stof'er; aa de vil wot sajt blyv ma endno, naar a komme te aa ta nae mie Diel i a Forhandlinger. — Na di saa saan komme me Stof'er aa gjo Grin ma de, a haa hærætt, saa vil a vis et blyv nem aa da sil aa øvegie te ham, dae dømme reiserdig.

Niels. Nej, de fan a godt faasto; men de a da godt, do et a sa ung i Troen som a; for a wot vis tit faast' ma, hvi's de wa ma.
Wolle. Ja, de a jo sand not; men de gaar et an, a fluel'er e paa de, saa di sta hoi e paa, te den, da tætt'es aa staa, sta si wot te, han et fald'er. — Jen Ting er a glaa ve, aa de er, te a haa fuld faast'els i mi Hjem. — Mi Kuen vil diel Wanstehit'en ma ma, aa na saa blot vi ta, da waagen te Bøn ma hinoan, saa sta a not tom te aa gaa Niels. Ja, de er en stue Lyf' saa da, te do haa a Kuen mej.

Niels. Ja, de er e. — Godan haat di Kuen de:
Niels. Hun haat e et godt. A troe not somtiet, hend'e Samvittighiet a ve aa woin; men saa gjoer hun se haard ijen, aa dem, hun komme sammel mej, styrket hend jo i hend'e Selvretfærdighiet; men a a vis paa, hun not sta blyv omvend, nae blot a hold'er ud ma aa be for hend. Endno a der et ret møy aa gjoer ma aa snat ma hend.
Wolle. Ja, hun sta not tom; men de ta godt se, Worherre sta ta haat ve, end'en hun bowe sa for ham som en Synder. — Kan hun no toel aa si, te do løser i Videns?

Niels. Nej, de ta hun et ret godt, for hun tætt'es jo, lissom a haa tet far, te de gjoerret et befoh. Men de a war for hend, nae da komme nuer aa di hellig' aa bejage ma, saa dem ta hun et li'. A haa tent, a wot spør da om, om de et fund ve rigtig aa sej te dem, te di stult et tom, saalæng hun se saan e paa dem.
Wolle. Nej, de sta do et. Wa do fun bejend baad'e for hend aa enhver, te di hellig' e a din Venner; men der imuer wa de maaste et aa Wejen aa sej te dem, te di sta et snat ret møy ma hend om di Ting, saalæng hun et føle Træng te aa spør om nøy.

Niels. Ja, a ta godt faasto, de et a heldig, da blyv'e snatte ret møy ma hend. De haa truffen, der haa nuer aa Guds Bøn hat Snat ma hend, men saa haat hun gjan wot far haard i flie Daw etter.
Wolle. Ja, derfor kan de no godt traf aa blyv te Welfign'es for hend. De a tit Weis e paa Samvittigheds-uro, nae en uombvend gjo for haard, men de fan jo aasse for te Forhærd'es, aa dæfor sta der en Diel Stjensomhiet te aa snat ma dem, der haat e som hun.

Niels. Ja, a gjo ma da manne Gaang haard'e, end a war, nae da wa rue, da snatte ma ma om mi Sjæls Frelse, far a blyv omvend.
Wolle. Ja, de a tit Tilfælde, aa der a heller ingen faa'r de aa sej Sandh'id'en lig frem te di wantro, nae den blot blyv'e saa i Ydmugged aa Kærslighied; men de er et aalt'i se let en Sag. — De, som de komme en e paa øve saa Maaren, er aa omgaaes hend ma aal den Kærslighiet aa Venlighiet, do fan, aa saa de Vejshiet si aa saa hend mej hen aa hær Guds Uet. Nae da saa blyv'e bedt for hend, saa vil do not mært, nae den bejelig Ti er te aa snat ma hend.

Niels. A haa tit wot faast'ny blyv'e, te a et haa wot saa Kærslig øve for hend, som a gjan wot aa wot. De et et let, atn a faasto, aa wa denle, nae en blyv'e retald haat.
Wolle. Nej, de sta do ha Met i; de toste Kamp. Men de gjald'er om aa faa den Kamp taan op hwa Daw aa et flaa sa te No mej, te en e blyv'en omvend. Deswaer a da wot nuer, der et ret saa den dawle Kamp taan op, aa dæfor komme die Trostlyv te aa flaa i Stamp. De gjald'e jo et jenneft e paa de Punkt, men i hiele si Hærd. — Wi sta stad'ig imuer waa Natur.

Niels. A haa somti tent e paa, te de maat wot blyv not se let, nae en blyv nae æl'er i Troen.
Wolle. Ja, da sta do et vent ætter, te gammel Adam blyv'e bejer, end han er; end haat alle Lyft te aa gaa paa Himmelvejen. Djævelen blyv'e heller alle beje find'e imuer wot, end han er; men de Guds Raade kan vi saa mie Majs øve waas synbdig Natur aa lær aa tend Djævelens Angreb

i Ti', saan di et sta stob an se tit; men te Kampen just sta blyv letter, de wenter a da et e paa. Blyv'er æ letter i jen Ting, saa blyv'er swæret i a naam; men di haat ingen Grund te aa blyv faast'ig saa de; faa Jesus slippe wot aaller, aa han sta not gi wot Sejer. — Wa wot syng en Sang. — Her æ jen, den passer te de di haa snatter om.

En Kristen har et Kampemod
Og Kræfter til at stride;
Han sejer Verden, Død og Blod
Og Satan selv til Side.
Indvortes og udvortes Kamp
Hun uopdyrket fader,
Dog overvinder.

Ja falder Synd mig ind igen
Og vil mig ligg' smage,
Jeg skal ved Jesu Død det her
I Døbtbæltet jagge;
Den lyde Lyft ubi mit Bryst
Stal ingen øvte finde,
Jeg vil den overvinde.

Et Herdens gode Ord og Hæd
Mig strække og forstærke,
Jeg hviler ad den Vokstemaad,
Dens Gort mig et stal rare,
I di Gød og Gimm' er fun en Duast
Te daartige at binde,
Men jeg skal overvinde.

Et Satan i sin Øvelud
Mit arme Hjerte strække,
Gud vil sin Kærlig og sin Brud
Med Almagts Binger dække.
Er han saa wot om Arndt og Ald,
Gud skal hans Mægt vel binde,
At jeg kan overvinde.

Men kommer han i Raadestud
Og med en Engels Mine.
En tilladt Lyft mig styr'er ind,
Aa Kampen lid' at trine,
Saa ser jeg snart hans Slængaort,
Naar jeg mig ret besjænder,
Og straks den overvinder.

Menodiet er f'r mig lat,
I di jeg vil forpær fride,
Med ingen Hænde Dag og Nat
At nogen Tillid udvide
Nul las dæpaal! Jeg ser dem haa,
Som Sejertrænge binde;
Hun Sagen er at vinde.

(Da denne Sang var sunget, blev Vordet dættel. Under Maal- tider blev der talt om flere forskellige Ting, der ikke har stor Inter- esse for os at høre. Senere gik Ele, dennes Søster og Niels en Tur i Marken for at se Kornet, der dette Aar saa saa lovende ud. Efter Hjemskomsten opvartedes med en Kog Chotofade, hvorefter Niels tog Afsked og begav sig hjem, opmuntret af Besøget hos disse kære Men- nester.)

Et Soveraadsmedlem.
Et gaa 2 Aar frem i Tiden, og Ele er altsaa ifte mere ny i Tje- nesten. 3 Dag skal flere vigtige Ting afgjøres.
Formanden (en japon Vondemand). No ja, vi æ jo all' sammel te se i Daw, aa de a heldig not, for i Daw sta vi ha flie vigtig Ting for. Vi sta ha gjoer Besfiling te a Dejemend i S., de a wot de vigtigst aa de hiele, dæfor tror a, di vil læ de wot te flidit. Saa sta di ha Snat om, hwa vi sta ha gjo ve di 2 Bøn fra Hætteluse; no a Mueren jo wa, aa Sowaen sta jo ha Saare saa dem. Saa sta vi aasse ha taan Beftemmel's om, hwa diel Soveraadet vi gi Tilladels te, da ma blyv holdt Tombola i S. i 3 Daw. — Saa a der aasse e Andragende fra en 2 Mand i P., om di maan-benet die Stuel te Mission'smøder. Wa wot no ta de flidit stit. No sta a læs die Andragende.

Til det arede Soveraad o. s. v.
Undertegnede tilladte sig heres ærbødigt at ansøge det arede Soveraad om Tilladelse til at benytte vor Stole til Møder, som afholdes af den indre Missions Udendinge.
Møderne ere hidtil blewne holdte i bore Hjem; men da der i Reglen kommer saa mange, at de ikke godt kunne rummes i bore Stuer, vilde vi gerne, om vi maatte afbe- nytte vor Stole. Vi haa herwænt os til Præsten og Læ- reeren, og de haa begge sagt, at de ikke haae noget berimod, naar Soveraadet vil give Tilladelse dertil. Vi haae, at det arede Soveraad vil behandle denne vor Ansøgning med Velvilje og meddele os den ønskede Tilladelse.

Erhædligt
S. I. — N. W. — D. L.
Et da saa nuer, da vil u'taal' se herom?
A. De sætter a ma da imuer, aa a vil raa dem aa jer, da faastor aa brug si faastand, te aa gjo de sam.
C. De a spær, de Sejer aa Pættier da blyv'e no om Staahn. Den naan Daw rend de tolv Møder her. Men di et aasse en Hjen Daw hetter e paa aa di ha Stuelen?

B. Wa di ind ve da?
C. Ja, di war.
B. Bild di ja ha da te aa wa Mormon?
C. De bild di wot sajt not. Di tu not aa hat Lyft te, a stuid aa sold mi Gørd aa saa gin dem Pengen aa full ma dem te Amerika.
B. Snatte di ma da om de?
C. Nej; men de ved en da a die Mjening. Si no te Maaten Spilmænd aa hans Kuen, den blyv di da ve mej saalæng, te si fæf dem te aa fæl die Støj aa rejs mej te Amerika. — Der haat aalle nuer hat te dem sin.
F. Ja, aa blyv Mormon, de ved en da a gal; men de er heller et sa nem aa het Met i da her Mission. — A tætt'es, nae di hold'e wot te waa Føtteljer, saa ta de wa not, hwa sta vi ma de andt te; men aa fæt Missionen lig mae Mormoer'n, de gaar a et mej e paa, saa da blyv'er en stue faast'ig.

G. Na vi et lisse godt læ Mission'sfolken saa Stuelen som Althold'sfolken; di haa jo et engaang spuer wot om, om di maa brug en.
Wolle. Mi Standpunkt tend'er jo jo aasammel. I ved jo not, te a snætt, Soveraadet sta bevilg die Andragende, aa de burd Soveraadet gjoer ma Ole, saa Missionen arber'e baad'e i Føtteljertens aa Føttelstuelens Mjenesf. Wi maa et flie Føtteljertens aa Missionen ad, saa Missionen staar et uden saa Føtteljert'en, men er e Arbeid i Føtteljert'en. Hvi's Soveraadet bild naegt aa læ Mis- sionsmøder andhold i Stuelen, saa fan a et fi reitter, end Soveraadet dæve muerærbere baad'e Føtteljert'en aa Føt- telstuelen, ifær da der ingen and'er påsfind Lotaler er te aa hold stue Møder i. A vil dæfor anbefal Soveraadet aa bevilg die Andragende.

(Fortætt'es).

Det hedenste Kina.

af cand. theol. L. Bergmann.

Et godt Brev paa den Mangel paa Kundskab og virkelig aandelig For- staaelse, der berstær herhjemme angaa- ende kinesiske Forhold, vinder maaste bedst den Række Artikler, der i Fjor Sommer stod her i et anset Hoved- stadsblad. Disse stred sig fra en Mand, der havde levet flere Aar i Kina, men som trods dette alligevel havde, at det store Udbrud af Frem- medhadet styldes Kinesernes Mægti over fremmede Indblanding i deres egen dybe Religiositet. Men nu er det et samstemmende Vidnesbyrd fra alle de Autoriteter, der virkelig kender no- get til Kina, at det kinesiske Folk i Virkeligheden slet ikke er noget religi- øst Folk, men bundmaterialistisk. Disse Artikler blev aligevel optrykte i alle Provinnsblade, og da der blev strevet en saaglig Indbegaaelse heraf, blev denne ikke optaget. — Overfor saadanne Forhold hjælper kun en vir- selig Oplysning, ikke støttet paa Mis- sionsansættelser, men paa en Fremstil- ling paa Baggrund af det hedenste Folks religiøse og sociale Liv.

Stent Kina er det største Mission's- land i Verden, er det trods sine 350 Millioner — dette vil sige, at hvert fjerde Menneske er en Kineser — dog ingenlunde overbefolket, dette kun i de store Floddale. Dette rige Land med stor Frugtbarhed, godt Klima og rige mineraliske Statter danne den bedste nat-URLige Forudsætning for et rigt Kul- turliv. Men trods dette er Kinas hele Udendighedsandel kun 1000 Missioner. — det vil sige, kun lidt større end Danmarks. — Folkeindividualiteten er intelligent, flittig, sparsommelig, men i høj Grad materialistisk, hvilket ogsaa stærkt præger hele den omfat- tende Litteratur og Filosofi. Den største Hindring for en rigere Udvi- ling er Sproget, af hvilket der findes et Par Hundrede Dialekter. En Mand fra Peking forstær ikke en Sprogkynders bedre end en dansk Bønde forstær en Engländer. Sproget be- staar af Enstavelsesord, der flister Ven- dning, ofte faldstændig, efter den Tone, hvormed det udtales. Men trods dette er Striktsproget ens over- alt og kan forstås af alle, paa samme Maade som de europæiske Talegjen- staaes ens, selv om de udtales forskelligt. Antallet af disse Bogstaver udgør over 50,000, men en almindelig dannet Mand kan dog nøjes med 4-5000. Dette gør, at Enen tit at strive kun er lidet ubilligt, — og det vil herof for- stæes, hvor vanskeligt det er for en Europæer at lære dette store Verdens- sprog.

Udgangen til Embeder staar aaben for alle, der har taget Eksamen. Den- ne bestaar i en indgaaende Prøve i de gamle, klassiske Skrifter, medens af anden Verdom holdes ude. Da der saaledes for et Par Aar siden ved det Statskamen pludselig blev stillet det Spørgsmaal, hvor ligger Rusland, og hvad er det, var der ikke en af de 10,000 Eksaminander, der kunde give Svar herpaa. Og det er i et Land, hvor Embedsstanden har en Indfly- delse og Magt over Folkets Liv og Ud- viking, som vel næppe noget andet Sted.

En virkelig grundig Reform af hele Undervisningsvæsenet blev for første Gang foresat i 1898 af den unge Kej- ser Kwang-Hu. Men denne, der ikke blev energisk nok støttet af de europæ- iske Gesandter, bukkede under for Entes- tefferinden, hans Hjelpebror blev hen- rettede og alle Postier befattede med de mest reaktionære.

Kineser er et udpræget Sam- fundsmenneske, og der findes intet Folk, hvor den individuelle Personlig- hed træder i den Grad tilbage for Familie og Statslivet. Dette er præget helt igennem af de barnlige Kærlighedsforhold overfor Forældre- ne, medens disse ingen Forpligtelse har overfor Børnene. Saaledes selges disse ofte, ja spæde Biebjørn dræbes. I Kina regner man nemlig een Dreng lig med ti Biebjørn. Videt disse gifte, er jo Befolkningen paa dem spildt, og bliver de ikke gifte, er de kun til Stam og Besvær. Forældrene af- gør alle Hjelpebror, og i den Grad er den unge Hustru knægt, at bruger hun Udveksel mod sin Mand eller hans Forældre, kan hun i Hjelpe Lovens straffes med Kævelning. De klassiske Forfattere omtaler og lærer intet om et Forhold mellem Mand og Hustru, og hvis denne ikke spæder Sø- nner, er Medhustruer tilladt. Stal man bruge Kvinde's Stilling som Maale- stoff for et Folks Kultur, da er den ki- nesiske lab.

Man kalder ofet Kineser for Eud- dhist'er og regner ogsaa denne Religi- on for den mest udbredte af alle. Dette er næppe rigtig. De mest dannede Kinesere regner sig selv for Tilhæn- gere af Konfucianismen, hvilket nær- mere vil sige, at Kinas hele offentlige Moral og Liv hviler paa Konfucius- lære, fremstillet i de fem hellige Bo- ger. Denne Mand fødtes Aar 551 f. Kr. i Kina. Det centrale i hans lære er den sænkelige Lydighed. Hans hele Virksomhed er ren praktisk angaa- ende dette Liv, thi han nægter bestemt at forstæe det overnaturlige Liv; naar man ikke en Gang kan forståe Livet, hvor stulde man saa kunne forstæe Døden? Man skal ære Gudern, men samtidig holde dem paa Afstand fra sig. Sjælens Stæbne efter Døden er afhængig af de efterlevendes Liv ca. af, om disse lever ret og godt og ifte overtræder de 3000 Regler for god Tone.

En mere aandelig Religion stammer fra Kinas anden store Religionsstift- ler, der lærte Straf efter Døden for et ikke sædeligt Liv. Denne Religion, Taoismen, som den hedder, har Til- hængere af Templer, og et stort Præste- stand, i Modsætning til Konfucianis- men, hvor Hjelpebror er Præst og besøger Ofringerne til de afdøde.

Paa samme Tid som Apostlen Pau- lus kom til Rom, indvandrede til Kina buddhistiske Missionærer fra Indi- en. Buddhismen fit nu Fødsel, og trods store Forsøgelse udbredte den sig stærkt, og kom den har mistet me- get af sin oprindelige Karakter, præger den nu Kinas hele Kultur, præger den med sine store Templer, sine fattige Munkte og sit store Præstestab.

Disse tre Lærdomme lever nu ro- ligt Side om Side, og det er det bedste Brev paa Kinesernes Mangel paa reli- gios Dybde, at man i Templerne finder de tre Gudebilleder stilled op ved Siden af hjerandre og dyrkede under et.

Gennemsnitskinesernes religiøse Jæ- lelse er derfor heller ikke dyb. Han banter sin Gud, naar han ikke opfylder hans Bønner, han lær ad ham og spytter paa ham. Med større Alvor dyrkes de afdøde Mønder, ligesom Na- turens mange Mønder. Kineser er dybt trælbundet i Frygt for disse hævende Møder.

Missionen i Kina staar nu over- for et gammelt Kulturfolk, der over- alt er dybt præget af Stagnation og Oplysning, faaldt religiøst som socialist. Derfor vil den kristne Mission ogsaa betegnes som den højere Kultur's Sejer og maa derfor følges med den største Sympati af alle, der ønsker den- ne. Men med endnu mere spændt Opmærksomhed bør den følges af en- hver, der ønsker Høvelingens Uombæ- delse fra de døde Naturguder, fra den iraklindende Frygt til den friggrende Tro paa Jesus Kristus.

Et Shu.

(Overs. fra „Youths Companion“).

Naar en usædvanlig saakaldt over- naturlig Hændelse har de bedste mo- ralske Følger, kan alle Disputer om Hændelsens Troværdighed i sig selv jo ikke forandre Virkningen. Man finder ofte Mennesker, der i Hjelpe „Ople- velse“ tror fuldt og fast paa direkte Bud fra Himlen.

For 80 Aar siden levede i en Lands- by i New England en Druffensbøtt, der sædvanlig git under Naam af „De- stillery Struct Jakob“.

I sin tidligere Random havde Ja- kob været flittig og afholdende og havde haft et lykkelig Hjem. Baade han og hans unge Hustru havde arvet en Del Penge. Og Mureren Jakob nød almindelig Agtelse og blev af alle be- træget som en Mand, der havde en lovende Fremtid for sig.

Da han var herved 25 Aar gam- mel fit han Tilbud om Arbejde paa Stortøsten af et Brandevinsbrænderi. Lønnen var høj, eftersom en dygtig Murer ansætt'es. Han modtog Tilbu- det efter en Del Betænkning, da han selv var afholdende og misbilligede den paa denne Tid saa almindelige Hjelpe af stærke Drikke. Imidlertid fit han snart gennem Kammeraternes Indflydelse Smag for Drik. Og han begyndte at gaa ned ad Vælle.

Paa den Maade fit han sit Navn. I tolv Aar var han en Dranter. Han arbejdede ikke, men førte et omflakke- de Liv mellem alle de Svirebrødre, der forsamlede i alle Kroer og Be- værtningssteder i tolv Miles Om- kreds.

Alkohol svækkede hans Forstand og endogaa delvis lammede hans Leg- lemme. Ingen tvivlede paa, at den for- drutne, bandende, ravende Stikkelse ikke vilde være langt fra en Dranter's endeligt. Ingen tvivlede derom, und- taget hans Kone. Hun bad for ham, haabede og ventede. Han misgån- dede aldrig sin Familie, han blot drag- te Stam over den. Ofte kunde han i Svireklub prale af sin „gode, fromme Kone og sine dygtige Børn“.

En Aften i August kom han hjem fra en lang Sviretur, git til Sengs og sov roligt. Dette var allerede noget — for han var ofte larmende og ufyr- ligt nok til, at man kunde saa Mis-

tanke om Delerium. Om Morgenen læbte han sig paa, vaskede sig og satte sig til Bords med Familien. Der næst fandt han i Stedet for den sæd- vanlige Bibe, en Bibel, git ud og sa- te sig til at læse under et Træ. Han læste hele Dagen. Han syntes, at haae glemt baade Drik og Dødt. Børnene forundrede sig. Hans Kone iagttagt ham, grad stille, og hviiste: „Gud hjælp ham.“

Sets Maanedet tilbragte Jakob hovedsagelig med at læse og tænke efter — og at vinde sin Sundhed og Kraft tilbage. Efter den Tids For- løb var hans Bibel pjalte; saa fit han en ny.

Gradvís, og paa en stille Maade, begyndte han at tale om sit forandrede Liv, og at søge de gamle Svirelamme- rater, for at saa deres Liv forandret i Lighed med hans eget. Men de lo og kaldte ham „stør“. Kirkelemmer var tilbageholdende og mistroist, naar han søgte deres Selskab. Tilflidst for- talte han Dagen for den store Om- stiftelse og gav beviden og ligesom nø- stende Grunden, der for ham aldrig opførte at være et Mirakel.

I en Drøm den Augustnat havde han set Frelseren.

Hans Opførelse var Vidnesbyrd nok om hans Oprigtighed. Han døde 35 Aar senere, som en afholdt ydmyg Kristen, han overlevede hele sin Famí- lie og var i den sidste Tid helt blind.

Hvis Spræt eller Drømmen, der ombannede en Dranter til en Kristen, kun var Indbildning, saa var det ifte desto mindre en guddommelig Sen- delse. Det var faadann en Drøm, som den jødiske Forfatter omtaler i Job's Bog 33. Kap.

Louisville & Nashville
The Great Central Southern Trunk Line
Winter-
Tourist-Billetter
er nu til Salg til
Florida
og Golf-
Kysten.
Skriv efter Oplysninger til
G. V. Stone,
General Pass. Agent,
Louisville, Ky.
Send Deres Adresse
til
G. V. Stone,
Gen'l Passenger Agent,
Louisville, Ky.,
og han vil frit sende Dem Kort,
illustrerede Skrifter og Prististe
over Land og Jærme i
Kentucky, Tennessee, Alabama,
Mississippi og Florida.

Stort Støbegods-Udsalg.
\$15.00 Globe Steel Range 6-8 in., holes
oven 17x21, Reservoir & high
closed Pan no. 1 nickel. \$19.75
\$20.00 Globe Steel Range, 6-8 holes
oven 18x21 1/2, Reservoir & high
closed, part nickel. \$23.75
\$20.00 Globe Steel Range, 6-8 in., holes
oven 18x21 1/2, Reservoir & high
clo. et. full nickel. \$26.50
Vi vil send
Dem hvilken frem
holdt af de uen-
nante „Globe
Ranger“ i Bre-
ven paa wotaa
gælden af \$1.00
pris Te i alle
Stæder i times
om den, ved U-
fomten, betat
saa herbane
agenter det te.
Kredens i Bre-
og raagt, ca.
\$1.25. Saa den
paa Brev i 20
Dage. Hvis
den ifte, til-
trekkes.
Dem, vil til-
bagebetale Der-
re Wenge.
„Globe Rang-
er“ er tablit,
ret af det bedste Staal. Sager bejer not nogen anden
Cen den Jærten og er præbet med Widel. Sandhiet
med Widel til 12 Gal. Stort Num til at holde
Waden varm. „Empier Witel“, 5 Wærs Garanti.
Skriv efter Kataloget.

JUDSON A. TOLMAN CO.
Dept. K. 33. 66 LAKE ST., CHICAGO

PATENTS
CAVEATS, TRADE MARKS,
COPYRIGHTS AND DESIGNS.
Send your business direct to Washington,
saves time, costs less, better service.
My office close to U. S. Patent Office. FREE prelimi-
ary examinations made. Also file not done until patent
is secured. PERSONAL ATTENTION GIVEN—15 YEARS
ACTUAL EXPERIENCE. Book „How to obtain Patents“
also sent free. Patents procured through E. G. Siggers
receive special notice, without charge, in the
INVENTIVE ACE
Illustrated monthly—Eleventh year—terms, \$1 a year.
Late of C. A. Snow & Co.,
913 F St., N. W.,
E. G. SIGGERS, WASHINGTON, D. C.

Det Kgl. Danske
Konjulat,
Room 407-408 Real Estate Bldg.
67 of Dearborn og Randolph St. Chicago, Ill.